

Tu i jo

Un relat de: [Isnie](#)

Tu que em coneixes de fa uns anys, tu que em vas ensenyar el que és la felicitat, que em vas fer sentir milers de sentiments, i encara que no ho demostraves sabia que sempre hi eres.

M'agradaria que avui, un dia tant dur, poguessis ser el meu costat, aquí o allà, però amb mi, escoltant-me i donant-me aquella força que necessito i que no ser on trobar, fa temps que no en sé res de tu, i trobo a faltar molt les teves paraules i els teus silencis.

Escrivint i amb una música de fons, no deixo de pensar amb tu! Sé que els teus pensaments son molt diferents els meus, i si ara et digues que m'agradaria que m'abrasessis molt fort i que alhora jo pogués plorar? Ho faries? Crec que no! jo vaig viure la teva amistat massa intensament, i he lluitat molt perquè res ni ningú es poses el mig, però crec que tu no ho vas viure de la mateixa manera que jo. El temps m'ha fet veure que m'he equivocat, s'ha trencat aquella amistat tant màgica, tant perfecte, i tant especial que teniem tu i jo.

Això sí, els teus records, el pensar sempre amb tu, la teva imatge... ni el temps, ni res ni ningú, els traurà de la meva vida.

Encara em queda una molt petita esperança de que pugui canviar aquesta "gran amistat".

No sé si m'has entès, ni si llegiràs aquestes paraules, ni si em contestaràs, perquè potser mai sabràs que aquestes paraules van dedicades a tu.